

proces-verbaal uitspraak

RECHTBANK DEN HAAG

Zittingsplaats Utrecht

Bestuursrecht

zaaknummer: AWB 16/7207 en AWB 16/7208

proces-verbaal van de mondelinge uitspraak van de voorzieningenrechter van 11 april 2016 in de zaak tussen

1, geboren op 1976, verzoeker,
2, geboren op 1955, verzoekster,
beiden van Armeense nationaliteit,
(gemachtigde: mr. M.F. Wijngaarden),

en

de Staatsecretaris van Veiligheid en Justitie, verweerder.

Procesverloop

Verweerder heeft verzoekers op 11 april 2016 gevorderd dat zij op 12 april 2016 hun medewerking zullen verlenen aan een presentatie bij de Armeense ambassade. Ingevolge artikel 72, derde lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw) wordt deze handeling gelijkgesteld met een besluit.

Verzoekers hebben de voorzieningenrechter verzocht de ordemaatregel te treffen dat verweerder wordt verboden verzoekers te presenteren.

Verzoekers hebben op 11 april 2016 gronden ingediend.

Beslissing

De voorzieningenrechter:

- verbiedt verweerder verzoekers te presenteren aan de autoriteiten van Armenië totdat behandeling ter zitting van het beroep tegen de afwijzing van hun asielaanvraag zal hebben plaatsgevonden en daarna uitspraak is gedaan.

Overwegingen

1. Het oordeel van de voorzieningenrechter heeft een voorlopig karakter en bindt de rechtbank in een (eventuele) bodemprocedure niet. Artikel 8:83, vierde lid, van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) bepaalt dat de voorzieningenrechter uitspraak kan doen zonder dat partijen worden uitgenodigd om op een zitting te verschijnen, indien onverwijlde spoed dat vereist.

2. Na kennis te hebben genomen van de stukken, acht de voorzieningenrechter in dit geval termen aanwezig om van bovengenoemde bevoegdheid gebruik te maken.

3. De voorzieningenrechter gaat uit van de volgende feiten. Verzoekers hebben op 4 maart 2011 asiel aangevraagd in Nederland. Op 27 oktober 2014 heeft verweerder de aanvraag afgewezen. Verweerder heeft op 11 april 2016 aan verzoekers laten weten voornemens te zijn verzoekers op 12 april 2016 te presenteren bij de Armeense autoriteiten.

4. Verzoekers stellen dat het gevaarlijk is contact te hebben met de Armeense autoriteiten, nu zij (familieleden van) een opposant van het Armeense regime zijn. De presentatie is in strijd met het Vluchtelingenverdrag, dat refoulement verbiedt. De afwijzende beslissing op de asielaanvraag is geschorst omdat er beroep tegen is ingesteld. De presentatie is in strijd met artikel 3 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM), want het is onderdeel van uitzetting naar Armenië. Of uitzetting mag, moet nog door de rechtbank worden beoordeeld. Daarnaast is bij verzoeker sprake van ernstige psychische klachten, zoals ook blijkt uit het rapport van Instituut voor Mensenrechten en Medisch Onderzoek (IMMO). Een presentatie zal de klachten doen verergeren. Het risico op een behandeling in strijd met artikel 3 van het EVRM wordt daarnaast vergroot door de presentatie, nu niet valt uit te sluiten dat de autoriteiten tijdens de presentatie op de hoogte raken van het feit dat verzoekers asiel hebben aangevraagd.

Verder stellen verzoekers dat de presentatie in strijd is met artikel 3.103 van het Vreemdelingenbesluit 2000. Dat artikel bepaalt immers dat een aanvraag wordt getoetst aan het recht zoals dat gold ten tijde van de aanvraag. Presentatie kon toen slechts nadat de rechter zich in beroep had uitgesproken over de afwijzing van de asielaanvraag. Er is geen redelijke grondslag aanwijsbaar voor de wijziging in het beleid.

Verzoekers stellen verder dat de presentatie in strijd is met het beleid in paragraaf A3/4.3 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc), waarin is bepaald dat contacten met buitenlandse vertegenwoordigingen niet worden gestart zolang de aanvraag om een verblijfsvergunning nog loopt. Verzoekers verwijzen naar onderzoek van de Nationale Ombudsman met kenmerk 2007/040.

Ten slotte stellen verzoekers dat de presentatie in strijd is met het bepaalde in artikel 4:84 van de Awb. Gezien de medische klachten van verzoeker en de gevolgen die een presentatie kan hebben, is toepassing van het beleid onredelijk. Hierbij dient te worden betrokken dat de vader van verzoeker en de echtgenoot van verzoekster is overleden tijdens de asielprocedure en in Nederland is begraven.

5. Verweerder heeft op 11 april 2016 telefonisch laten weten dat de presentatie doorgang kan vinden nu de asielaanvraag is afgewezen. De aanvraag is derhalve niet meer in behandeling. Verweerder verwijst in dit kader naar artikel 61, tweede lid, van de Vw en artikel 63, derde lid, van de Vw. Verweerder stelt dat bij de autoriteiten niet bekend wordt gemaakt dat verzoekers een asielaanvraag hebben ingediend en dat de aanvraag tot afgifte van een laissez passer ook al is doorgestuurd naar de Armeense autoriteiten. Verder is er slechts een keer per jaar een task force-presentatie. Als verzoekers nu niet gepresenteerd worden, moeten zij een jaar wachten tot dat opnieuw kan gebeuren.

6. Naar het oordeel van de voorzieningenrechter kunnen bij het beleid, opgenomen in paragraaf A3/4.3 van de Vc, inzake het starten van voorbereidende uitzettingshandelingen na

afronding van de asielaanvraag bij verweerder, de nodige vraagtekens worden gezet. Het voert naar het oordeel van de voorzieningenrechter evenwel te ver om daar in de onderhavige procedure over te oordelen. Dit neemt niet weg dat de voorzieningenrechter verzoekers volgt in hun standpunt dat verweerder toepassing had moeten geven aan artikel 4:84 van de Awb.

7. De voorzieningenrechter is van oordeel dat niet kan worden uitgesloten dat toepassing van het hiervoor genoemde beleid in het geval van verzoekers gevolgen zou hebben die wegens bijzondere omstandigheden onevenredig zijn in verhouding tot de met het beleid te dienen doelen. De voorzieningenrechter acht hierbij met name van belang het door verzoekers overgelegde IMMO-rapport, waaruit kan worden afgeleid dat de littekens en/of fysieke klachten en de psychische klachten van verzoeker zijn voortgekomen uit het gestelde relaas dat ten grondslag ligt aan het asielverzoek. Verzoeker heeft in dit verband aangevoerd dat aannemelijk is dat zijn presentatie bij de Armeense vertegenwoordiging tot een verergering van zijn psychische klachten zal leiden. Daarnaast hebben verzoekers gemotiveerd gesteld dat de Armeense autoriteiten in veel gevallen – ondanks toezeggingen van verweerder daaromtrent – toch op de hoogte blijken te zijn van de asielaanvraag van een vreemdeling en dat dit in hun geval zou kunnen leiden tot (nieuwe) daden van vervolging of een behandeling in strijd met artikel 3 van het EVRM van de zijde van de Armeense autoriteiten. Verweerder heeft tegen deze stellingen van verzoekers geen verweer gevoerd, maar heeft volstaan met een verwijzing naar meergenoemd beleid.

8. Op grond van het voorgaande en mede in aanmerking genomen dat nog niet in rechte vast staat dat verweerder de asielaanvraag van verzoekers heeft mogen afwijzen omdat het beroep hiertegen nog in behandeling is, kent de voorzieningenrechter een groter gewicht toe aan de belangen van verzoekers om niet gepresenteerd te worden. Het verzoek wordt toegewezen.

9. De voorzieningenrechter veroordeelt verweerder in de door verzoekers gemaakte proceskosten. Deze kosten stelt de voorzieningenrechter op grond van het Besluit proceskosten bestuursrecht voor de door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand vast op € 496,- (1 punt voor het indienen van het verzoekschrift, met een waarde per punt van € 496,- en een wegingsfactor 1).

Deze uitspraak is gedaan door mr. J.G. Nicholson, voorzieningenrechter, in aanwezigheid van mr. Y. ten Cate, griffier, op 11 april 2016.

griffier

voorzieningenrechter

De griffier is buiten staat
deze uitspraak mede te ondertekenen

Afschrift verzonden aan partijen op:

11 APR 2016

zaaknummer: AWB 16/7207 en AWB 16/7208

blad 4

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak staat geen rechtsmiddel open.